

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
1.Bf.367/2013/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, a 2014. év szeptember hó 30. napján** megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 21.B.1700/2011/103. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlottal szemben kiszabott pénzmellékbüntetés átváltoztatási kulcsát 10.000,- (tízezer) forintra módosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 573.715,- (ötszázhetvenháromezer-hétszáztizenöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A vádlottat a Fővárosi Törvényszék 2013. év július hó 3. napján kelt 21.B.1700/2011/103. számú ítéletével folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette (Btk. 310. § (1) bekezdés (4) bekezdés), csalás büntettének kísérlete (Btk. 318. § (1) bekezdés (4) bekezdés a/ pont) és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (Btk. 276. §) miatt halmazati büntetésül 2 évi - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte, mellékbüntetésül 5 évi gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozás gyakorlásának eltiltást és 1.000.000,- forint pénzmellékbüntetést szabott ki vele szemben, 1.000 forint naponkénti átváltoztatási kulccsal.

Rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.829/2013/1-I. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól mentes mérlegelt tényállást állapított meg, ami a másodfokú eljárásban érvényesülő felülmérlegelési tilalom miatt eredménnyel nem

támadható. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmények jogi minősítése törvényes. A büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülmények számbavétele alapján a bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott bűnösségének fokhoz igazodó büntetést szabott ki. A járulékos rendelkezések is törvényesek. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen írásban benyújtott fellebbezését fenntartotta, álláspontja szerint téves következtetést vont le az elsőfokú bíróság arra vonatkozóan, hogy a vádlott tudott volna a számlák fiktív voltáról illetve arról, hogy a tagok és ügyvezetők nem működtették az adott cégeket. Az 1. számú tanú ellentétes tartalmú nyilatkozatokat tett, a bizonyítékok értékelése körében nem fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy e tanút miért tartotta szavahihetőnek. Valóban tényként megállapítható volt, hogy e tanúk nem működtették a cégeket, azonban tényként az nem volt megállapítható, hogy e cégeket kizárólag számlakibocsátás érdekében hozták létre és e cégek nem folytattak gazdasági tevékenységet. A két cég valójában működött a vádlott az árukat megkapta és sok esetben felbontás nélkül már tovább is értékesítette, az ellenérték kifizetése minden esetben megtörtént.

A védő álláspontja szerint a pénzmellékbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezés anyagi jogszabályt sért, hiszen az elkövetéskor hatályos Btk. 65.§.(2) bekezdése értelmében az átváltoztatás folytán a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés tartama 2 évnél hosszabb nem lehet. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott 1000 forintos átváltoztatási kulcs pedig törvénysértő - a pénzmellékbüntetés helyébe lépő - szabadságvesztés tartamot eredményez. Észrevételezte, hogy önmagában a pénzmellékbüntetés alkalmazása is törvénysértő, mert a 25/2007.BK vélemény szerint a vádlott vagyoni viszonyai ennek kiszabását nem tették lehetővé.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok folytán a Be.348.§.(1) bekezdése alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat nagyjából részben betartva folytatta le a bizonyítási eljárást.

Ugyanakkor észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása idején hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően nem állapította meg, hogy a Be. 554/B.§.f). pontja értelmében jelen ügy kiemelt jelentőségű ügy volt és az elsőfokú eljárásban a tárgyalás során nem tartotta be a Be.554./M.§.és 554/N.§.-ában rögzített eljárási szabályokat. Ezen szabályok megsértése önmagában nem eredményezi az ítélet hatályon kívül helyezését, mert az ügy azóta elveszítette kiemelt státuszát, a kiemelt ügyek tárgyalására vonatkozó eljárási szabályok megtartása azonban valamennyi kiemelt ügyet tárgyaló bíróság kötelezettsége.

Az ítéltábla a teljesség kedvéért emellett rámutat arra is, hogy helyesen járt el az elsőfokú bíróság az adóigazgatási eljárásban beszerzett nyilatkozatok felhasználásával. Az adóigazgatási eljárásban a vádlottat nem gyanúsítottként

hallgatták ki, ugyanakkor a cselekmény idején hatályos, az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény (Art.) szabályait betartva foglalták jegyzőkönyvbe nyilatkozatát. A Be. 76. §-ának (2) bekezdése szerint pedig a büntetőeljárásban fel lehet használni azokat az okiratokat és tárgyi bizonyítási eszközöket, amelyeket valamely hatóság - jogszabályban meghatározott feladatainak teljesítése során, a hatáskörében eljárva - a büntetőeljárás megindítása előtt készített, illetve szerzett be.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az ítéletábra e körben teljes mértékben osztja azon ügyészi álláspontot, hogy az elsőfokú eljárás során a bizonyítási eljárás némileg parttalanná, a szükséges mértéknél hosszadalmasabbá vált. Az elsőfokú eljárásban a bíróság kihallgatta az 1. számú Kft. alkalmazásában álló munkavállalókat és igazságügyi adószakértőt is bevont az ügybe. Az 1. és 2. számú tanú vallomását mind a szakértői véleményben foglaltak, mind az alkalmazotti vallomások alátámasztották. Ezzel egybevágó volt az APEH által lefolytatott vizsgálat anyaga, melyet a beszerzett és vizsgált további okirati bizonyítékok is alátámasztottak.

Az elsőfokú eljárással párhuzamosan folyt a Fővárosi Törvényszék előtt 12.B.1509/2008. számon adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt az eljárás, melynek vádlottja volt- mások mellett - a jelen ügyben tanúként kihallgatott/idézett 1., 2., 3. és 4. számú tanú. E személyekkel szemben az ügyészség közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vádat, az ügy tárgya - többek között - a 2. és 3. számú Kft. létrehozása: e két társaságba névleges tulajdonosként és ügyvezetőként ezen személyek kerültek bejegyzésre, az alapításhoz szükséges pénzeszközöket az őket felkérő személyek bocsátották a rendelkezésükre. A jelen ügyben a tanúmeghallgatások is megerősítették a vádban megfogalmazottakat, illetőleg a bizonyítási eljárás során az elsőfokú bíróság rendelkezésére állt az ezen tényeket rögzítő nem jogerős elsőfokú ítélet is.

Mindezek rögzítését követően az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nagy terjedelmű bizonyítást folytatott le gyakorlatilag a „másik ügyként” megjelölt bűncselekményekkel kapcsolatban is, amely jelen eljárásban szükségtelen volt. A „strómanok” által létrehozott társaságokra vonatkozó másodfokú ítélet beszerzésére is késedelmesen került sor, holott az ott megállapított jogerős ítéleti tényállás jelen ügyben egyértelműen igazolta a vád azon megállapítását, hogy a 2. és 3. számú Kft -mint nem működő cégek - számlái fiktív számlák voltak.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a bizonyítási anyagot értékelési körébe vonta, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről megfelelően számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak.

A Fővárosi Törvényszék nagyobb részt helyes tényállást állapított meg, azt az iratok alapján csak kisebb mértékben kell helyesbíteni, illetve kiegészíteni a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottan az alábbiak szerint:

- az ítéleti tényállás 2. oldal 6 . bekezdését az alábbiakkal egészíti ki és pontosítja.:

a 2. és 5. számú tanú 2004. év december hó 13. napján az ügyvédi irodában a 2. számú Kft. megalapításáról szóló színlelt társasági szerződés írtak alá. 2005. év november hó 14. napján az ügyvédi irodában a 2. és 5. számú tanú a 2. számú Kft. társasági szerződését módosító és üzletrész átruházási szerződést írtak alá. A színlelt szerződések szerint a 2. számú tanú üzletrészét a 3. számú, az 5. számú tanú pedig a 6. számú tanúra átruházta. A 3. és a 6. számú tanúk nem voltak jelen, amikor a 2. és 5. számú tanúk a szerződést aláírta, azt egy későbbi időpontban írták alá. ...a gazdasági társaság működtetése a 3. és 6. számú tanúnak nem állt szándékában, a fenti ügyben való közreműködésre díjazás ellenében bírták rá őket. (Fővárosi Bíróság 12.B.1509/2008/388. ítélet, Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.79/2012/57.)

- az ítéleti tényállás 2.oldal 7.bekezdése helyett az alábbiakat rögzíti:
az 1. és 4. számú tanú 2006. év január hó 5. napján az ügyvédi irodában a 3. számú Kft. megalapításáról szóló színlelt társasági szerződést írtak alá. E társasági szerződésben foglaltak szerint a gazdasági társaság ügyvezetője és tagja az 1. számú tanú, másik tagja a 4. számú tanú lett. A valótlan tartalmú társasági szerződés alapján a Pest Megyei Bíróság mint cégbíróság a 2006. év február hó 1. napján kelt Cg13-09-106748. számú végzésével bejegyezte a 2. számú Kft-t, az 1. számú tanút mint ügyvezetőt és tagot, a 4. számú tanút mint a társaság tagját, székhelyként pedig az 1. számú tanú ingatlanát. A cég működtetése sem az 1. számú, sem a 4. számú tanúnak nem állt szándékában az a bejegyzett címen nem működött. Az 1. számú tanú a szerződés aláírását, és így a gazdasági társaság üzletrész tulajdonosi és ügyvezetői tisztségét havi 30.000,- forintért, míg a 4. számú tanú a szerződés aláírását 20.000,- forintért vállalta el. Az 1. számú és a 4. számú tanú az ügyvédet a gazdasági társaság alapításával kapcsolatos okiratok elkészítésével nem bízták meg, részére megbízási díjat nem fizettek. Az 1. számú tanú a 3. számú Kft. részére a CIB Bank Zrt-nél számlát nyitott és internetes átutalás céljából netbankos szerződést kötött, az interneten történt átutalásokhoz szükséges kódot a 7. számú tanúnak átadta (Fővárosi Bíróság 12.B.1509/2008/388. ítélet, Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.79/2012/57.).
- az ítéleti tényállás 2.oldal utolsó bekezdésében „a nyomozás során ismeretlenül maradt személytől „ szövegrészt „ismeretlen körülmények között” szövegrészre cseréli.

az ítéleti tényállás 3.oldal 2.bekezdésében „semmilyen gazdasági kapcsolatban” szövegrészre pontosítja, míg az „azokon szereplő munkákat nem végezték el” szövegrészt mellőzi a bekezdésből, figyelemmel arra, hogy a számlák értékesítésről szóltak.
- az ítéleti tényállás 4.oldal táblázat alatti bekezdését az alábbiakkal egészíti ki:
„melyből 997.000,-Ft igénylése jogtalan volt.”

- az ítéleti tényállás 10. oldal első bekezdését azzal pontosítja, hogy 122.178.000,- Ft összeggel csökkentette jogtalanul.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi. A vádlott a nyomozás során és az elsőfokú tárgyaláson is tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, érdemi védekezést terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság által értékelt tanúvallomások, szakértői vélemény, az APEH jegyzőkönyvek megállapításai cáfolták a vádlotti védekezését. A vádlott ügyvezetése alatt az 1. számú Kft. a tényállásban rögzített időszakban - 2006. július- 2006. december - valós gazdasági tevékenységet végzett. Az 1. számú Kft., mint gazdasági társaság a számviteli törvény és az általános forgalmi adóról szóló törvény hatálya alá tartozott, ebből eredő kötelezettségeinek teljesítéséért pedig a vádlott ügyvezető volt felelős. Ugyanakkor a vádbeli időszakban benyújtott adóbevallásokban nem a tényleges bevétel és nem a tényleges kiadás szerepelt, a vádlott, mint a bevételi, mint a kiadási oldalon eltitkolta a fizetendő adó megállapításához szükséges valós adatokat, így az adókötelezettség megállapítása szempontjából lényeges tényeket hallgatott el az adóhatóság alkalmazottai előtt és általa tudottan valótlan tartalmú magánokiratot használt fel az adófizetési kötelezettség fennállása és megállapítása szempontjából lényeges tény vonatkozásában.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság is kétséget kizáróan bizonyítottanak látta a bűncselekmények elkövetését.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére. Törvényes a cselekmények minősítése is, és a jogi indokolás is mindenben helytálló.

A büntetés kiszabása körében - figyelemmel arra, hogy 2013. év július hó 1. napján hatályba lépett a 2012. évi C. törvény, így a cselekmény elkövetése, illetve nem jogerős elbírálása és az ügy másodfokon történő jogerős befejezése között új büntetőtörvénykönyv lépett hatályba - a Fővárosi Ítéltáblának vizsgálnia kellett, a Btk. időbeli hatályát - a Btk. 2. §-át - azt, hogy az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályokat kell alkalmaznia.

A cselekmény elkövetésének időpontjában hatályban lévő Büntetőtörvénykönyv, az 1978. évi IV. törvény, illetve az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény 2. §-a szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, ha pedig a cselekmény az elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új törvényt kell alkalmazni.

A vádlott által megvalósított bűncselekmények törvényi fenyegetettsége mindkét jogszabályban azonos, ugyanakkor az elbírálás idején hatályban van a középérték alkalmazásának kötelezettsége és a büntetések egymás melletti kiszabhatósága. Figyelemmel arra, hogy az elbíráláskori jogszabályok alkalmazása nem eredményezne a vádlott esetében kedvezőbb elbírálást, így az ítéltábla is a Btk. 2.

§-a alapján az elkövetéskori jogszabályokat alkalmazta. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy mindezek alapján már nem is vizsgálta a vádlott pénzügyi bűncselekménye kapcsán azt, hogy az üzletszerű elkövetés feltételei megállapíthatóak avagy sem.

A helyesen számba vett bűnösségi körülmények alapján az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben megfelelő joghátrányt alkalmazott, mind a joghátrány megválasztásával, mind annak mértékével az ítélőtábla egyetértett. Ugyanakkor a bűncselekmény tárgyi súlya és a bűnösségi körülmények alapján indokolatlan volt a kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztése, azonban a súlyosítási tilalomra figyelemmel pusztán ennek megállapítására szorítkozhat a másodfokú bíróság.

A vádlott védőjének hivatkozása helytálló volt abban a körben, hogy a pénzmellékbüntetés átváltoztatására vonatkozó elsőbírói rendelkezés törvénysértő, ezért a rendelkezést az ítélőtábla a törvényi előírásoknak megfelelően megváltoztatta. Ugyanakkor a pénzmellékbüntetés kiszabására helyesen került sor, a vádlott vagyoni viszonyai alapján, e körben a védelmi felvetés nem volt megalapozott.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítélőtábla Törvényszék ítéletét a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2014.év szeptember hó 30. napján

Dr. Rédei Géza s.k.. Vincze Piroska s.k.. Mató Ágnes s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 21.B.1700/2011/103. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf.367/2013/12. számú ítéletében foglalt változtatások mellett a vádlottal szemben a mai napon jogerős és a börtönbüntetés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2014.év szeptember hó 30. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:

bíróági ügyintéző